

**KOMORNÍ
FILHARMONIE
PARDUBICE**

KONCERTNÍ PROGRAM 2025/2026

57.

Hlavní partner

VARHANNÍ SLAVNOST

GEORG FRIEDRICH HÄNDEL

Koncert pro varhany a orchestr
č. 13 F dur HWV 295 Kukačka a slavík
(*The cuckoo and the nightingale*) 13'

1. *Larghetto*
2. *Allegro*
3. *Larghetto*
4. *Allegro*

GEORG FRIEDRICH HÄNDEL

Vodní hudba HWV 348, 349 (výběr) 26'

———— přestávka ————

NAJI HAKIM

Koncert č. 5 pro varhany, smyčce a tympány
(česká premiéra) 27'

1. *Allegro*
2. *Lento*
3. *Vivace*

————
MONIKA MELCOVÁ VARHANY
NAJI HAKIM VARHANY
KOMORNÍ FILHARMONIE PARDUBICE
DIRIGENT **VOJTĚCH SPURNÝ**

Pondělí 24. 11. 2025 v 19.00 hodin

Úterý 25. 11. 2025 v 19.00 hodin

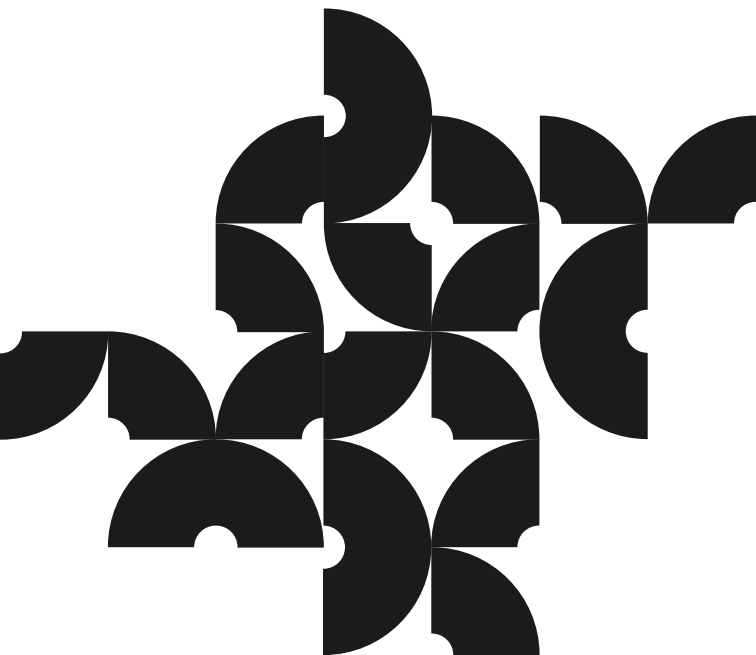
Středa 26. 11. 2025 v 19.00 hodin

SUKOVA SÍŇ DOMU HUDBY V PARDUBICÍCH

Introdukce s umělci

Středa v 18.00 hodin

Malý sál Domu hudby

Podtitul listopadových koncertů „Varhanní slavnost“ je více než přiléhavý, neboť v rámci nich zazní ojedinele hned dva varhanní koncerty – jeden barokní a druhý od žijícího autora, světově známé celebrity královského nástroje, který jej uvede v České republice poprvé. Tato skutečnost je pro českou varhanickou obec velmi významná a můžeme považovat za pozoruhodné, že se podařilo.

Sukova síň pardubického Domu hudby se pyšní třímanuálovými varhanami již od roku 2004, kdy je zde po rekonstrukci sálu instalovala dnes již zaniklá varhanářská firma Rieger-Kloss z Krnova. Jednalo se o jeden z jejích posledních nástrojů s přiděleným opusovým číslem 3723. Má tři manuály, pedál, 45 rejstříků a kromě klasického vybavení obsahuje i počítač s MIDI rozhraním. Dá se na něj hrát z elektrického i mechanického hracího stolu, ten druhý je instalován přímo v korpusu skříně jako takzvaný *Spielschrank*.

Georg Friedrich Händel (1685–1759) patřil k těm nejlepším a nejznámějším autorům, kteří přispěli do pokladnice klasické hudby. Spolu s Johannem Sebastianem Bachem (1685–1750) byl završitelem barokního slohu. Narodil se ve stejném roce jako on; i Domenico Scarlatti, tvůrce více jak 500 cembalových sonát, měl stejný rok narození. Ačkoli se Bach a Händel narodili nedaleko od sebe ve středním Německu – Händel v Halle nad Sálou a Bach v Eisenachu – nikdy se nepotkali. Jejich společnou zálibou byla hra na varhany a improvizace, ve které vynikali. Oba na konci života oslepli a své poslední kusy museli diktovat. Též se celkem neúspěšně podrobili očním zákrokům dle tehdejších znalostí medicíny. Základní rozdíl mezi těmito mistry tkví v tom, že Bach za život nenapsal ani jedinou operu, kdežto Händel se jejich tvorbě věnoval intenzivně po celý život. Ačkoli Bach nikdy neopustil Německo, Händel byl zcestovalým světákem a takřka dobovou superstar – z Halle se přesunul do hamburské opery, pak se šel zdokonalit v kompozičním umění do Itálie, poté přes Hannover putoval do Londýna, kde zakotvil. Angličané jej považují za národního skladatele (po 15 letech zde získal občanství), ačkoli to byl původem Němec. Měl dokonce tu čest složit hudbu ke korunovací krále Jiřího II., jednalo se o čtyři slavnostní anthemy s náročnými sbory. Všude slavil úspěchy, a ačkoli jeho anglická operní společnost zkrachovala a musel též bojovat s nepřáteli z řad

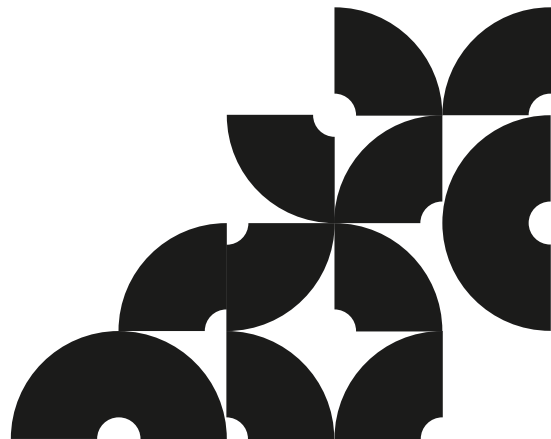
šlechtického divadla, vždy se vzb chopil a byl aktivní v podstatě až do smrti. Na varhany v oratoriích hrál i jako nevidomý. K jeho cti též slouží skutečnost, že se podílel na charitativní činnosti prostřednictvím benefičních koncertů – premiéra jeho slavného *Mesiáše* se konala v dublinském koncertním sále ve prospěch tří dobročinných institucí. Byl též zakládajícím členem Nadace na podporu zestárých hudebníků v Londýně. Třebaže se po celý život věnoval opeře, jak stojí výše, trvalou slávu mu zajistila až anglická oratoria (jeho první byla v italštině a zazněla ještě v Římě), která měla moc duchovně promlouvat i ke střední vrstvě obyvatelstva. Italská opera seria byla spojená hlavně s aristokracií a navíc vážný typ se tehdy dostal mimo módu – tehdy paradoxně slavila velký úspěch *Žebrácká opera* na anglické libreto Johna Gaye ve zhudebnění Christiana Pepusche, jež italské manýry vkusně parodovala. Právě mezi jednotlivé části oratorií vkládal Händel své nově vzniklé varhanní koncerty jako mistrovská intermezza, která sám prováděl – byl vynálezcem tohoto žánru. Některé návštěvníky dokonce lákaly víc než samotná oratoria. Mistr je psal pro malá orchestrální obsazení, sólový part obsahoval více míst pro sólové kadence a prázdné takty nadepsané „ad libitum“, které požadovaly improvizaci do tvoření, což později komplikovalo realizaci původního znění. Interpretoval je na jednomanuálový pozitiv bez pedálu, dají se tedy případně hrát i na cembalo, třebaže je ideální nástroj jasný. Celkově jich napsal dvanáct, první šestice má opusové číslo 4, druhá 7. Kromě toho je autorem *6 fug* nebo *voluntaries* a k tomu ještě *12 voluntaries* pro varhany nebo cembalo. Dále napsal skladby pro flétnové hodiny, podobně jako Joseph Haydn, Wolfgang Amadeus Mozart nebo Carl Philipp Emanuel Bach. Existuje ještě *6 fug* jemu připisovaných, nicméně zde je autorství sporné. *Varhanní koncert* č. 13 zazněl prvně roku 1739 v Královském divadle na ulici Haymarket při premiéře Händelova oratoria *Izrael v Egyptě*. Právě jeho hravá druhá věta dala vzniknout jeho ptačímu podtitulu, kde kukačku typicky znázorňuje vícekrát opakovaná malá tercie. Tento motiv mají s daným zvířetem spojené již malé děti a v hudební historii s ním skladatelé opakovaně pracovali (Louis-Claude Dacquin, Johann Kaspar Kerll, Leopold Mozart a jiní). Slavná *Vodní hudba* vznikla dříve – v červenci roku 1717 máme z více zdrojů doložené její uvedení na řece Temži. Hrál ji přibližně 50 hudebníků umístěných na lodi, jež dělala doprovod králově plavbě

z Whitehallu do Chelsea a zpět. Jeho veličenstvu se tak líbila, že zazněla ten večer třikrát, ačkoli jedno provedení trvalo více než hodinu. Tradičně se provádí ve třech suitách vytvořených dle užité instrumentace: první F dur/d moll „hornová“, druhá D dur „trubková“ a třetí G dur/g moll „flétnová“. Nicméně nálezkem dobové partitury roku 2004 potvrdil původní tezi händelovského badatele Friedricha Chrysandera, že se jednalo o jednu velkou orchestrální suitu o 22 číslech, která končila *Trumpetovým menuetem* D dur s přípisem „Coro“, kde se třetího opakování zhostil celý ansámbl. Historik a cestovatel Charles Burney popsala anglického mistra následovně: „Händel byl vysoké postavy, poněkud korpulentní a pohybu trochu neohrabaných; avšak výraz jeho tváře, který si pamatuji tak dokonale, jako bych jej viděl včera, byl pln zápalu a důstojnosti; a jako takový působil dojmem nadřazenosti a geniality. Byl prudký, neotesaný a v chování i při rozhovoru neústupný, avšak beze stopy zloby a zlomyslnosti.“ Ludwig van Beethoven jej považoval za nejlepšího skladatele, který kdy žil. Inspiroval se u něj i Wolfgang Amadeus Mozart a v úctě jej choval též Christoph Willibald Gluck či Richard Wagner – oba velcí operní reformátoři. Dle pamětníků velmi rád a vydatně jedl, avšak o jeho politických názorech a osobním životě nevíme skoro nic. Narodil od Bacha byl extrovertem a jeho otec, halský ranhojič a holič, si nepřál, aby se stal hudebníkem – chtěl z něj mít právníka. Bach naopak pocházel z rozvětveného muzikantského rodu s velkou tradicí a určitým renomé. K negativnější stránce Händelovy osobnosti patří to, že si rád při své skladatelské tvorbě vypůjčoval ze starších kompozic, a dokonce i od jiných autorů. A vůbec s tím neměl problém. Zárodky jeho úspěšných oratorních árií můžeme nalézt v operách, čerpal i ze svých *Chandoských anthemů*. Nicméně i sám Bach upravedl Vivaldiho houslové koncerty pro varhany nebo cembalo a nikomu to nevadilo.

V druhé půli večera se přeneseme z barokní Anglie do současného světa se všemi jeho klady a zápory. Letošní sedmdesátník **Naji Hakim** (nar. 1955), některými poněkud nadsazeně považovaný za pokračovatele slavného Oliviera Messiaena (1908–1992), zkomponoval svůj *Pátý varhanní koncert* roku 2017, premiéra se uskutečnila o rok později pod jeho dirigenstkým vedením. Varhanního partu se zhostila Ana Belén García, titulární varhanice baziliky Santa Maria del Coro v San Sebastián, již bylo i dílo věnováno.

Doprovodila ji smyčcová sekce Libanonské filharmonie spolu s tympánistkou Miaou Ionicou. Dané dílo má klasickou třívětou podobu, autor jej instrumentoval dle vzoru *Koncertu pro varhany, smyčce a tympány g moll* Francise Poulence a vzdává mu tak svůj hold. Úvodní *Allegro* Hakimova opusu kombinuje rapsódii s vicietematickou sonátovou formou bez provedení. *Lento* je písňové s kódou a závěrečné *Vivace* napsal skladatel ve formě ritornelové sonáty. Její hlavní téma vychází z byzantské inspirace – nejprve zazní zdobené, ve své původní podobě se explicitně představí až v závěru díla. Z krajních vět čiši neutuchající energie a neoklasická Hakimova hravost. Nejen instrumentací, ale i harmonií, tematickou prací a rytmem je tak patrná Poulencova předloha.

Petr Vacek

MONIKA MELCOVÁ

Varhanni virtuoska Monika Melcová se narodila na Slovensku, hrát na klavír začala jako pětiletá. Po absolvování konzervatoře v Košicích – varhany ve třídě Emilie Dzemjanové a klavír u Márie Dravecké – pokračovala ve studiích na Universität für Musik und darstellende Kunst ve Vídni pod vedením Hansa Heselböcka a Michaela Radulescu. Studium ukončila s vyznamenáním a Čestnou cenou Ministerstva kultury a školství Rakouska. Tehdy byla také přijata na Conservatoire National Supérieur de Musique v Paříži do třídy notredamského varhaníka Oliviera Latryho a Michela Bouvarda. Současně studovala improvizaci u Loica Malliého, což jí bylo umožněné díky Fondation de France – La Bourse Nadia et Lily Boulanger a Mécénat musical Société Générale. Během studií získala množství ocenění na mezinárodních soutěžích: například v Bruggách (1997 a 2000), v Žilině na Festivalu Stredoeurópskeho umenia (1998), Prix de l' Unesco v Lisabonu (2001), Prix du Mécénat Musicale (2001) v Paříži a Prix de la Fondation Meyer (2002).

Po studiích působila v sezoně 2002/2003 jako rezidenční varhanice v Sapporo Concert Hall KITARA v Japonsku, kam se opakovaně vracela. Vedla mistrovské kurzy francouzské hudby a improvizace pro studenty Tokijské hudební univerzity a také pro Sapporo Organ Academy. Realizovala četné recitály v Suntory Hall Tokyo, Metropolitan Art Space, Niigata Performing Center, Morioka Civic Hall, Yokohama Minato Mirai Concert Hall a dalších místech.

V letech 2006–2011 pedagogicky působila na Konzervatoři Gastona Litaize a byla též titulární varhanicí v Saint Martin des Champs v Paříži během let 2003 až 2011. Od září 2008 začala vyučovat improvizaci na Hudební akademii MUSIKENE v San Sebastián v Španělsku.

Pravidelně koncertuje na prestižních nástrojích v pařížské katedrále Notre Dame, v Chapelle Royale de Granada, Église de la Madeleine či Saint Sulpice. Realizovala nahrávky pro Radio France Musique, NHK Tokyo, Slovenský rozhlas, Radio Suisse Romande, ORF Wien, RTBF Bruxelles. Spolupracuje s hráči jako Raphael Oleg, Nora Cismonti, Anne Shin, Guy Touvron, Juan Maria Pedrero a Walter Auer. Vystoupila se souborem Musica Aeterna a s Národním orchestrem Francie.

NAJI HAKIM

Varhanní virtuos Naji Hakim se narodil 11. listopadu 1955 v libanonském Bejrútu. Absolvoval tamní Collège du Sacré-Cœur a kvůli válce odešel studovat do Paříže problematiku telekomunikací. Pak pokračoval ve studiu hudby u Jeana Langlaise (hra na varhany) a Evelyne Aiello (dirigování) a také na Conservatoire National Supérieur de Musique de Paris, kde byl žákem Rogera Boutryho (harmonie), Jeana-Clauda Henryho (kontrapunkt), Rolande Falcinelliové (varhany) a Serge Nigga (orchestrace). Získal zde sedm prvních cen, což je francouzská obdoba prospěchu s vyznamenáním. Je členem Consociatio Internationalis Musicae Sacrae v Římě a držitelem čestného doktorátu Papežské univerzity Ducha svatého v libanonském Kasliku. Studiu varhanní hry se věnoval též na Trinity College of Music v Londýně a získal četná ocenění v soutěžích hry na varhany či kompozice: roku 1991 mu Académie des Beaux-Arts udělila cenu André Capleta a o 18 let později obdržel první cenu ve skladatelské soutěži přímo v monacké katedrále.

V letech 1985 až 1993 byl titulárním varhaníkem baziliky Nejsvětějšího Srdce Ježíšova na Montmartru, pak nahradil Oliviera Messiaena v kostele Nejsvětější Trojice (1993–2008). Vyučoval hudební analýzu na Conservatoire National de Région de Boulogne-Billancourt (1988–2019) a v současné době zastává místo hostujícího profesora na Royal Academy of Music v Londýně. Roku 2007 mu papež Benedikt XVI. udělil řád Augustae Crucis Insignia pro Ecclesia et Pontifice jako uznání jeho nasazení a práce ve službě církvi a Svatému otci.

Jeho odkaz zahrnuje instrumentální díla (flétna, hoboj, klarinet, fagot, lesní roh, trubka, harfa, kytara, housle, viola, violoncello, klavír), symfonická díla (*Svatba Beránka*, *Hymnus vesmíru*, *Libanonská předehra*, *Páskeblomst*, *Augsburská symfonie*, *Tři bas-kické tance*, pět varhanních, jeden houslový a jeden klavírní koncert), jakož i vokální díla (oratorium *Saul z Tarsu*, kantáta *Phèdre*, dvě *Magnificat* a čtyři mše). Pro sólové varhany vytvořil *Cosmogonii*, *Symfonii o třech větách*, *Ohnivě obětí*, *Hommage à Igor Stravinskij*, *Náhrobek Oliviera Messiaena*, fantazii *Bach-orama*, suitu *Theotokos* či *Gregoriánské skici*.

VOJTĚCH SPURNÝ

Vojtěch Spurný (nar. 1964) je předním českým dirigentem, klavíristou, cembalistou a pedagogem. Nejprve studoval hru na klavír a flétnu na Pražské konzervatoři, pak operní režii, dirigování a hru na cembalo na Akademii múzických umění v Praze. Interpretaci staré hudby a cembalo dále studoval na Hoogeschool voor de Kunsten v Utrechtu. Své vzdělání si dále rozšířil mistrovskými kurzy u J. Sonnleitnera, H. Rillinga a K. Gilberta.

Jako operní dirigent spolupracoval s barokním divadlem Drottningholm Palace, Divadlem J. K. Tyla v Plzni, Göteborg Opera, Oslo Opera House, Staatstheater Hannover, Komorní operou Praha a Národním divadlem tamtéž. V letech 1999–2004 byl stálým dirigentem Státní opery Praha a v sezoně 2002/2003 zde zastával funkci uměleckého šéfa opery. V letech 2015–2018 byl šéfdirigentem Filharmonie Bohuslava Martinů Zlín, pak pracoval jako hostující dirigent a následně šéfdirigent a vedoucí opery Slezského divadla v Opavě. V současnosti je také stálým hostujícím dirigentem Jihočeské filharmonie v Českých Budějovicích.

Dále dirigentsky spolupracoval např. s Českou komorní filharmonií, Filharmonií Hradec Králové, Symfonickým orchestrem Českého rozhlasu, Symfonickým orchestrem hl. m. Prahy FOK, PKF – Prague Philharmonia, Chursaechsische Kammerphilharmonie, Severočeskou filharmonií Teplice, Sukovým komorním orchestrem, Brněnskými komorními sólisty, Janáčkovou filharmonií Ostrava i Komorní filharmonií Pardubice, hostoval na předních českých i zahraničních festivalech po boku významných umělců.

Spurný vystupuje na koncertním pódiu nejen jako dirigent, ale též jako hráč na historické klávesové nástroje, a to včetně čtvrttónového klavíru. Jeho nahrávka *Mistři českého baroka a klasicismu* pro BMG Czech Republic byla nominována na Cenu časopisu Harmonie za rok 2003 a snímky českých klasicistních symfonií pro firmu Alto Records získaly uznání odborné kritiky. Jako dirigent se podílel na natáčení DVD s operou *buffa Dove è amore* je *Gelosia* Giuseppe Scarlattiho v českokrumlovském barokním divadle, jež získalo prestižní ocenění Preis der deutschen Schallplattenkritik a cenu DVD roku 2013.

Zabývá se také editorskou činností – pro Český rozhlas připravil kritické vydání *České mše vánoční* a *Stabat Mater* Jakuba Jana Ryby, klavírních a cembalových koncertů Václava Jana Tomáška i Františka Xavera Duška a dechových partit starých českých mistrů. Věnuje se rovněž pedagogické práci – vyučuje hru na cembalo na Fakultě umění Ostravské univerzity a je též učitelem na Církevní konzervatoři Řádu německých rytířů v Opavě. Pravidelně vystupuje při edukativních koncertech pro mladé publikum.

PŘIPRAVUJEME

HRAJEME SPOLU ZA PARDUBICE XII.

HRAJEME
SPOLU ZA
PARDUBICE

Přijďte zakusit netradiční
spojení hudby a sportu.

16:30

Nejslavnější světové muzikály
Jesus Christ Superstar / Bidníci / Evita / Vlasy

18:30

Basketbalové utkání
BK KVIS Pardubice vs. SK Slavia Praha

SÓLISTÉ PRAŽSKÉ A BRNĚNSKÉ
MUZIKÁLOVÉ SCÉNY

KOMORNÍ SBOR LENKY

DOHNALOVÉ-MLYNÁŘOVÉ

KOMORNÍ FILHARMONIE PARDUBICE

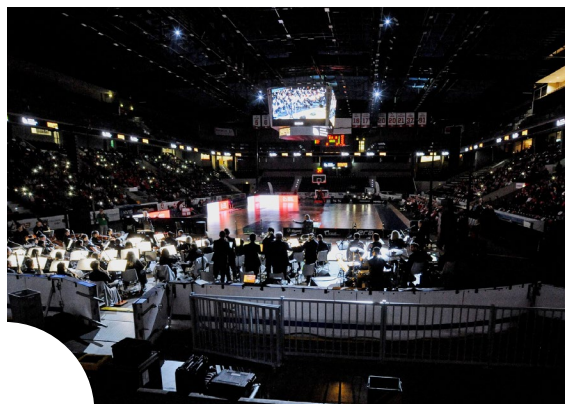
DIRIGENT **STANISLAV VAVŘÍNEK**

Sobota 6. 12. 2025 v 16.30 hodin

ENTERIA ARENA PARDUBICE

Vstupenky k zakoupení na www.bkpardubice.cz

**Výtěžek ze vstupného organizátoři
věnují na dobročinné účely.**

PŘIPRAVUJEME

SIMONA ŠATUROVÁ

JOHANN SEBASTIAN BACH

Suita (arr. Gustav Mahler 1909)

WOLFGANG AMADEUS MOZART

Exsultate, jubilate K 165

JAKUB JAN RYBA

Rozmilý slavičku. Vánoční pastorela
pro soprán, flétnu a orchestr

JOSEPH HAYDN

Symfonie č. 101 D dur Hob.I:101 *Hodiny*

SIMONA ŠATUROVÁ SOPRÁN
KOMORNÍ FILHARMONIE PARDUBICE
DIRIGENT **ROBERT KRUŽÍK**

Pondělí 15. 12. 2025 v 19.00 hodin

Středa 17. 12. 2025 v 19.00 hodin

SUKOVA SÍŇ DOMU HUDBY V PARDUBICÍCH

Introdukce s umělci

Středa v 18.00 hodin

Komorní sál Domu hudby

PŘIPRAVUJEME

VÁCLAV HUDEČEK

VÁCLAV HUDEČEK HOUSLE
MARTIN HROCH CEMBALO

Sobota 29. 11. 2025 v 19.00 hodin

PANOVA FLÉTNA

LISELOTTE ROKYTA PANOVA FLÉTNA
JAROSLAV TŮMA VARHANNÍ POZITIV

Sobota 6. 12. 2025 v 19.00 hodin

VARHANNÍ RECITÁL

FRANTIŠEK VANÍČEK VARHANY

Sobota 13. 12. 2025 v 19.00 hodin

VÁNOČNÍ ŽESTĚ

ŽESTOVÉ KVINTETO KFP
TOMÁŠ SOMMER VARHANY

Sobota 20. 12. 2025 v 19.00 hodin

KOSTEL SV. BARTOLOMĚJE, PARDUBICE

*U vyprodaných koncertů budou
k dispozici vstupenky na stání.*

SILVESTR S FILHARMONIÍ

Virtuozita a vtip v hlavní roli tradičního silvestrovského koncertu! Slovenský l'enfant miracle, mladičký houslový virtuos vystřihne brilantní fantazii na motivy opery Carmen, další sólista překvapí neméně. Věřte nebo ne, do popředí se dostane psací stroj!

A na závěr sklenička sektu v ceně vstupenky

TEO GERTLER HOUSLE
KOMORNÍ FILHARMONIE PARDUBICE
DIRIGENT STANISLAV VAVŘÍNEK

Středa 31. 12. 2025 v 16.00 hodin

SUKOVA SÍŇ DOMU HUDBY V PARDUBICÍCH

ZE ŽIVOTA ORCHESTRU

CARMINA BURANA

Komorní verze slavné kantáty Carla Orffa rozzevučela Sukovu síň téměř do posledního místa. Dirigent Stanislav Vavřínek vtiskl provedení ohromnou energii. Tympanistka Cécile Boiffin s početnou skupinou bicích udávala hudbě rytmický tah. Spolu s klaviristy, sborem a sólisty přednesli koncert, který působil jako bouře – intenzivní a dechberoucí až do posledního tónu.

Foto František Renza

ZE ŽIVOTA ORCHESTRU

PODZIMNÍ ZAHRADA HUDBY

Koncert přinesl zážitek plný elegance, emocí a ženské energie. Dirigentka Alena Hron vedla orchestr s jistotou a citem, zatímco flétnistka Klára Mach Jasenčáková okouzila publikum v Koncertu pro flétnu d moll C. Ph. E. Bacha technickou brilancí i jemností. Zazněla i Mozartova jiskřivá Zahrádnice z lásky a působivé Podzimní zahrady finského skladatele Einojuhaniho Rautavaary, které uzavřely večer v duchu mystické poezie přírody.

Foto František Renza

Věrnostní

APLIKACE MŮJ PALÁC

Za každou uskutečněnou transakci v Paláci Pardubice sbíráte body a vyberete si odměnu přesně dle Vašeho gusta.

Členství v programu přináší velkou řadu výhod a jeho využívání je opravdu velmi jednoduché.

Jak to funguje?

1. Stáhněte si mobilní apku

Aplikace je dostupná pod názvem Můj Palác v App Store i Google Play zdarma.

Stačí naskenovat tento QR kód.

2. Registrujte se

Po registraci Vám přijde email s aktivčním odkazem, kliknutím potvrdíte a máte hotovo. Navíc získáte 10 bodů zdarma.

3. Nakupujte

Body sbíráte za nákupy v Paláci téměř ve všech prodejnách, kromě Tesky, bankovních služeb, směnárny a cestovní agentury.

4. Vyfoťte účtenku

Stačí naskenovat účtenku za nákup v Paláci prostřednictvím apky a body se Vám automaticky přičítají na účet.

5. Sbírejte body

Za každých 100 Kč nákupu získáte na svůj účet 1 bod. Po nasbírání dostatečného počtu bodů můžete čerpat své odměny.

6. Vyberte odměnu

Každý měsíc přidáváme do aplikace nové odměny. Odměny jsou k vyzvednutí na Infostánku každý den mezi 10–20 hod.

V aplikaci také najdete základní informace o obchodním centru a možnost prodloužení parkování zdarma až na celý den.

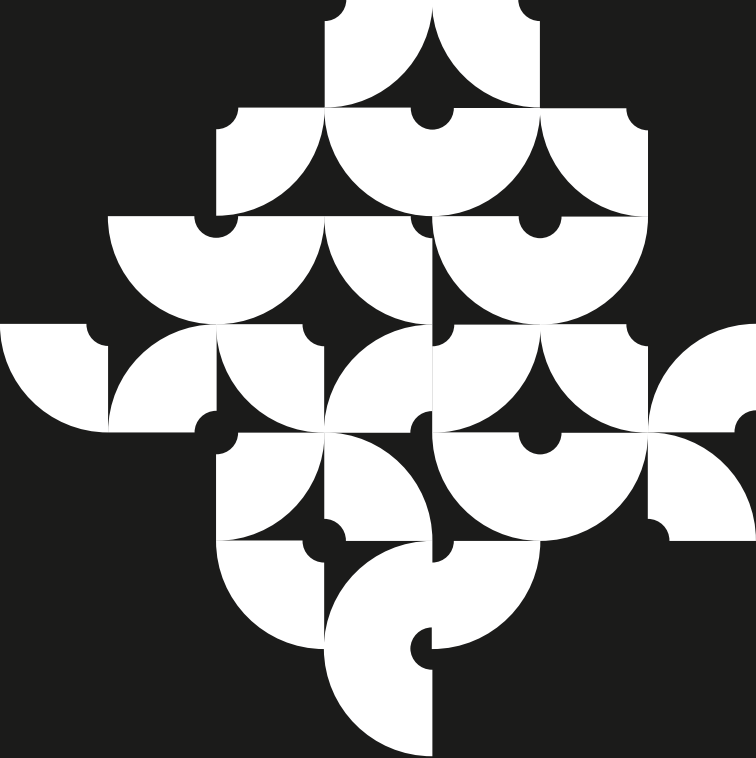
palacpardubice.cz/mujpalac

Klasika Plus.cz

PORTÁL O KLASICKÉ HUDBĚ

...Váš vyladěný partner

KOMORNÍ FILHARMONIE PARDUBICE

Komorní filharmonie Pardubice děkuje za všechny finanční příspěvky Ministerstvu kultury České republiky, Pardubickému kraji, statutárnímu městu Pardubice a všem partnerům KFP, jakož i soukromým dárcům a mecenášům.

Partneři KFP

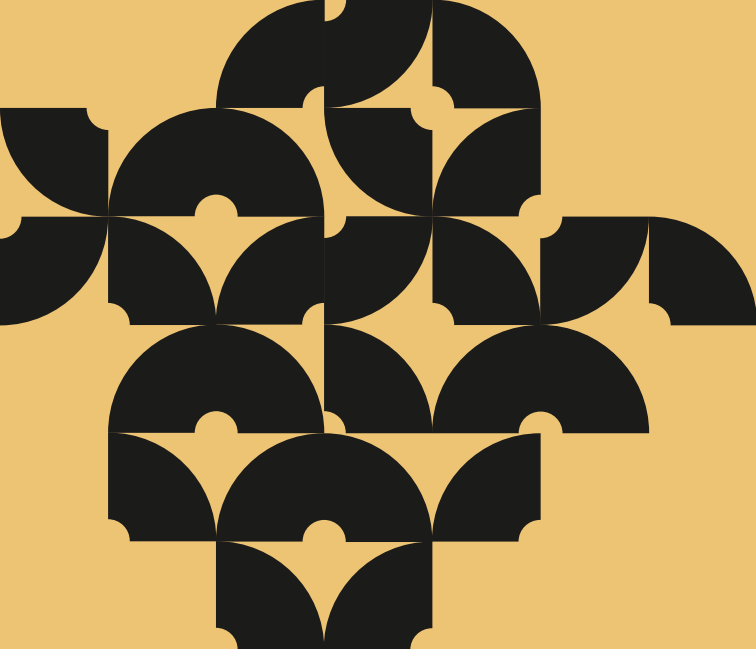

GRAND

Mediální partneři KFP

KOMORNÍ FILHARMONIE PARDUBICE

**DŮM HUDBY
SUKOVA TŘÍDA 1260
530 02 PARDUBICE**

TEL: +420 466 525 471 SEKRETARIÁT
TEL: +420 733 725 842 PŘEDPRODEJ

podatelna@kfpar.cz
www.kfpar.cz

Zřizovatelem Komorní
filharmonie je statutární
město Pardubice.

Koncerty se konají také za finanční podpory
Ministerstva kultury České republiky
a Pardubického kraje.

